

İLK
Kitap
yayınevi

Trimeta

(Metafor, Metafizik, Metamorfoz)

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: İpek Kocaman

Sayfa Tasarım: Baran Ekber

Kapak Tasarım: Merve Ökten

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Kasım 2025

ISBN: 978-625-5779-24-3

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

TRİMETA

(Metafor, Metafizik, Metamorfoz)

(Bir İedönükten 'Dış'a Mesajlar)

Hikmet Seven

İÇİNDEKİLER

Hikmet Seven.....	9
Önsöz	11
Editörden	15
Hoca, Çocuk, Binek	17
Bahşiş	19
Al Elimi!.....	22
Filden Kurtulmak	24
Bindiği Dalı Kesmek	26
Terapist, Çocuk Doktoru	29
Arabesk Şarkı, Orkide Çocuk	32
Cankurtaran	35
Bana Mazlum'u Getirin!	38
Topa Sahip Olma Oranı.....	41
Hükmen Mağlup Olmak	44
Futbol 'Analizi'	46
Pooo!	49
Rüya Gören İşçi	52
Avukat Ne Diyecek?	55
Saksı.....	58

Bir Deli Fıkrası.....	60
Diyet Listesi, Niyet Kalitesi	63
Siz, Siz olun; Ses, Siz Olun!	65
Dolmuş.....	67
Şoför	69
Hız Sınırı, Haz Sınırı	72
Garaj Arabası	74
Kaliteli Araba, Kalitesiz Araba.....	77
Sinyal.....	79
Emniyet Kemerini.....	82
Kötü Komşu Sayesinde Alınan Evler	85
Eşeğin Kuyruğu	89
Ejderha Olsan.....	91
Sarımsağın Kırk birinci Günü.....	93
Çalıdaki Hazine	96
Dayı Güzellemesi.....	98
Kör Olma, 'Nankör' Ol	100
Kalbini mi Yarıp Baktın?	103
Üslup Yeterli mi?.....	106
Yangından İlk Kurtaracak Bilgi	109
Yanık Dereceleri.....	111
Sanki Dedim.....	113
İyi Niyet Yeterli mi?.....	115
Zorba ve Çocuk	117
Sen Nasıl İstersen!	120
Günah/Kârım.....	122
El Âlem Değil, El-Alım.....	124
Asil mi? Asalak mı?	127

'Engel' Sensin Belki de	130
Doktorun Bıçağı, Brütüs'ün Bıçağı.....	133
Yüksek Ökçe, Düşük İnsan.....	135
Nasihat Zehirlenmesi.....	137
Isırma! Tısla!.....	140
İlk Anlatan Kişi.....	142
Aziz Nesin ile Gelen Aydınlanma	145
İyi Olmayan İyilikler	148
Zamanı Gelince Anlarsın!	151
Zorunluluk, Gönüllülük, Gereklilik.....	153
Lüks Restoran, Tabaktaki Saç Teli	155
İlacı Bulan, İlacı Satan.....	158
Özürlü Özürler	160
Çalışkan Değilsin, İşkoliksin!	163
Gözünü Yuman Çocuk	166

HİKMET SEVEN (1980)

Okumayı, düşünmeyi, yazmayı severim. Konuşmayı pek sevmem. Orta seviye İngilizcem, belli alanda işime yarayacak kadar Arapçam var. Gençler öncelikli olmak üzere her kesimde okuma sevgisi uyandırmak için yazmaya çalışıyorum. *Hayat 'Kıssa'dır* ve *Senin 'İç'in Bir Kitap*'tan sonra bu üçüncü kitabım. “*İnsanlık daima daha kötü oyuncaklar peşinde koşan bir çocuk*” diyen Cemil Meriç'i severim.

ÖNSÖZ

Selam ey sevgili okur,

Bu kitap, kendi kendime konuştuğum satırlar ve bu satırların ardından gelen denemeler ile bir deneme yapmak amacıyla. Kobayının ben olduğum bu ilacı sana veriyorum, şifa olsun. Şöyle düşün, yıllarca verdiği emeklerden sonra elinde hurda sayılacak bir ömür yığını kalmış. Gidip bari onu satayım diyorsun ve eline geçen acınacak miktarı da karşına çıkan bir kişiye iyilik niyetiyle veriyorsun. O kişi, öyle içten bir dua ediyor ki sana, senin o boş geçirdiğini zannettiğin ömrüne çok olumlu bir etkisi oluyor o duanın... Bu kitap böyle yazıları içeriyor ve inanıyorum ki yazdığım ve yazgım etkileşim içinde...

İşte ben de, yaşadıklarımı, bana yaşatılanları ‘hammadde’ olarak kullandım. Çocukluğumda ve gençliğimin ilk kısmında ekran ve akran ile tükettiğim saatlerde zihnime dolanları, “hayır!” diyemediğim için maruz kaldığım etkileşimlerde öğrendiklerimi de ekledim bu bileşime. Adına da Trimeta dedim.

“Tri”, bazı dillerde üç, üçleme anlamına gelen bir ön ektir. “Meta” ise yine o dillerde “ötesi, ötesinde” gibi anlamları olan bir ön ektir. Ben ise, bu üç günlük dünyanın ötesindeki dünyayı öncelemem gerektiğini hatırlatarak üç kelime üzerinden psikolojik bir otobiyografi yazmak istedim. Bu üç kelime ise şunlar: metafor, metafizik ve metamorfoz. Metafor kelimesi, örnek, misal, benzetme gibi anlamlara geliyor. Metafizik kelimesi, fiziğin ötesinde, görünen değil görünmeyen boyutlarla ilgili, dış ile değil iç ile ilgili konularda kullanılan bir kelimedir. Metamorfoz ise, dönüşümü, başkalaşımı,

yeni bir hâle gelmeyi ifade eder. Demek ki, yaşadıklarım, okuduklarım, öğrendiklerim birer metafor oluyor. Bunların maddî değil mânevî yani “anlam” a, içe, ruha, bakan metafizik yönüne odaklanıyorum. Ve nihayet elde ettiğim anlam ile metamorfoz geçirip, bir yeni-ben oluyorum.

Osmanlı'da II. Meşrutiyet Döneminde Maarif Nazırı (Millî Eğitim Bakanı) olarak görev yapan Emrullah Efendi'nin şaka amaçlı sözü olan “Okullar olmasa, bakanlığı ne güzel yönetirdim!” cümlesi, işin gerçek ve zor kısmından kaçıp kolay ve rahat kısmını tercih edenler için söylenmiş olduğundan bilenlerce sık sık kullanılır. Bu sözün bu kitapla ne ilgisi var? Birçok kitap size çok özel bilgiler verir ve bu bilgiler, ölümünüze kadar işe yarar. Yani çoğu kalem emekçisi, yararı sonlu dünya ile sınırlı içerikler yazar, sonsuz dünya için gereken manevi eylemlere yönlendirme yapmaz. Canınızı sıkmak istemez, lezzetlerinizi acılaştırmaya cesaret edemez. “Okullar olmasa, bakanlığı ne güzel yönetirdim!” diyen kişiye benzer bir şekilde “Ölüm olmasa hayatı canımın istediği gibi yaşardım” düşüncesini hatırlatır. Her canın ölümü tadacağı bilgisi, canının istediği gibi yaşamak isteyenlerin canını sıkır.

Bu kitap ise, deneyimlerden ve okumalardan edinilen özel bilgileri hem bu dünya hem de öteki dünya için vermek gayesindedir. Amaç keyif değildir, keyfiyettir. Yani haz dolu değil, kaliteli bir yaşam için yazılmıştır. Metafizik ve metamorfoz derken de amacım budur.

Bilirsiniz, biyografileri kişinin kendisi yazmaz, başkası o kişiyi yazar ve biyografisi yazılan kişi hakkında eleştirel satırlar da yer alabilir. Oysa otobiyografi, yani kişinin kendi yaşamını kendisinin kaleme alması, bir anlamda kişinin kendi savunması ve kendi övgüsü olmaktan çok defa kurtulamaz. Cemil Meriç, “Her hal

tercemesi bir müdafaanamedir.” derken bunu ifade eder. İnsan, kendinden bahsederken bilinmesini istediklerini yazar, canını sıkacak gerçekleri sansürler. “Ama ben bu kitapta böyle yapmadım” diye bir iddiam yok. Buna siz karar verin. Bu konuda ancak şunu söyleyebilirim; çocukluğumdan ve gençliğimin ilk kısmından özür dileme kitabı sayılabilir bu kitap. 21 yaşında iken şöyle yazmıştım: “Mazime renk katanlar, istikbalde ödeşmek ümidiyle...” Şimdi, bir 21 yıl daha yaşadıktan sonra o istikbal geldi ve hayatıma iyi ve kötü renk katanlar ile ‘ödeşiyorum’ bu kitapta...

Kitabın hazırlanış sürecinde, görüşlerine önem verdiğim özel birisi, yazdıklarımı çok savunmacı ve başkalarını suçlayıcı içerikte buldu. İlginçtir, kendisi bir yandan bu yazıları okurken diğer yandan o süreçte, tam da kitabın içeriğine uygun durumlar yaşayınca beni onaylamak durumunda kaldı. Hayatın, hayal kırıklıkları ile dolu olduğunu kırıla kırıla anladı.

Cahillikleri, yetersizlikleri, egoları, hasetleri sebebiyle onca zamanımızı heder eden geçmişimizdeki insanlara (ki zaten o tiplerin bu kitabı da bin bir mazeret nedeniyle okuyacaklarını sanmam, okusalar da üzerlerine alınmak yerine daha olumsuz bir tercih yapacakları da söylenebilir) “Bakın, hiç olmazsa bu işe yaradınız ey vakit katilleri!” diyorum bu kitapta. “Meyve vermek gayretinde olmadınız ama hiç olmazsa gübre olarak kullanılın da dolaylı olarak meyve sürecine katkıda bulunun!” diyebilisin çocukluğumuz...

Mâzimi bir şikâyet konusu değil, kitâbet konusu yaptım yâni ey sevgili okur! Ne için mi? Bendeki geçmiş, sendeki “şimdi” ve “gelecek” için yararlı olsun diye...

EDİTÖRDEN:

Bu kitabı okuyunca tüm hayatımı çocukluğumdan şimdiye sorgulamam gerektiğini düşündüm. Çünkü her satırında kendimden ve çevremdeki insanlardan bir şeyler buldum. Okudukça doldum, doldukça okudum. Sonunda döküldü kalemimden mısralar tek tek bu sayfaya:

**Yeryüzünde salınan Miratü'l Hakikatız biz
Kimine iğne batırırız kimine çuvaldız
Hak yoludur merhamettir bilgeliktir yolumuz
Yolumuzdan dönmeyiz kalsak da kimsesiz**

ALİ GÜL

Başlıyoruz...

-Şimdi! Sen kimsin, ben kimim?

-Ben, bu satırları yazmak isteyen insanım, sen de sorularınla beni aktive edecek olan öteki tarafımsın.

-İyi de, bu fazlasıyla “kendi aramızda” olmaz mı? Bir başkası veya başka birileri soru sorsaydı ya sana.

-Başkası, alacağı cevaplara dayanamaz. Veya sözümü keser. Veya korsan yayın yapıp bana soruyor görünür ama kendini anlatır. Veya lafı uzatır... Veya, veya...

-Tamam, ikna oldum. Açıkçası ben de ömrümde ideal bir diyaloga pek rastlamadım. Finali çoğunlukla, restleşme, trip atma, duymazlıktan gelme, küsme, kızma şeklinde bitiyor konuşmaların.

- O yüzden dostum ben de, o tip insanları değil eşeği önemsiyorum.

-Ağır olmadı mı?

-Fıkralar, hikâyeler kıssalar böylesi ağırlıklar ile doludur. Asırlardır klasik olarak bilinen kitaplar, hayvanları anlatıp insanlara mesaj verirler. Hayvanların bu konuda alınganlık yaptığını görmedim ama hadi o mesajları doğrudan insanlara söyle bakalım, seni ne hale koyarlar?

-İşte şimdi merak ettim bu eşeği. Kimin bu eşek?

-Hocam Nasreddin'in...